

Sobotkově odcházení a oranžové mámení

Bohuslav Sobotka skončil ve vedení ČSSD. Další funkci dal k dispozici volební manažer Birke. Pánové zřejmě zjistili, že strmě klesající preference mohou přivodit ČSSD kolaps. Co je však udivující, že pro sociální demokracii je Sobotka špatný, ale nám občanům jako premiér zůstane ponechán. Co na to říct? Asi jen lepší něco než nic. Takové premiéřské "korýtka" má evidentně něco do sebe. Před časem KSČM navrhovala rozpuštění Poslanecké sněmovny a předčasné volby. Myslím, že dnes, když se podíváme na činnost naší vlády, můžeme konstatovat, že se soustředila pouze na vzájemné boje a ataky. ČSSD hluboce poškozuje občany, když jim ponechává Bohuslava Sobotku ve funkci premiéra, který dnes už pouze přežívá v této pro stát velice důležité funkci. Velké a nutné věci se již v této Poslanecké sněmovně nestihnou. Padají velká slova a Zaozářek se snaží rozsvítit oranžové světylko v tunelu beznaděje. Volební lídr Zaozářek, který po celou dobu intenzivně spolupracoval s Bohuslavem Sobotkou a neměl sebemenší výhrady ke směřování ČSSD, najednou hlásá razantní přerod celé strany a je ochoten to podepsat vlastní krví. Co je to však za změnu, když jsou u ní ti samí lidé? Žádné nové tváře ani převratné nápady. Rétorická cvičení, která jsou nuceni poslouchat sociální demokraté, ale i my ostatní, jsou pouze oranžovým nátěrem, jenž má spravit celkový dojem. ČSSD ve své podstatě nikdy příliš nepěla na svých volebních slibech. Zřádným příkladem toho mohou být církevní restituice, které byly po celou minulou volební kampaň velmi propagovány. Rozhodně však nedošlo k jejich zastavení ani případnému prošetření, zdali opravdu je nutné vydávat vše, co církev požádá. Svůj dluh má tato strana i vůči řešení odměn exekutorům. Cesta k účinné vymahatelnosti práva je taková, že za ni má odpovědnost stát a ne nějaký soukromý exekutor. Přiliš se jim nechce zrušit soukromé exekutory a nastolit jasný postup soudním úředníkem, kteří nebudou zainteresováni na vymáhání dluhů osobně, jako je to v mnoha státech Evropy. ČSSD se příliš nechce ani do řešení privatizačních kauz. Nesnaží se ani o vyšetření a získání ukradených prostředků zpátky, viz. OKD. K této kauze má současný premiér velmi blízko. A tak ponechme nově vycházející hvězdy na oranžovém nebi dostatek prostoru ke slibům, které tak lehce dává na odív. Zůstane totiž opět pouze u slibů A tak věřme, že podzimní parlamentní volby nebudou rozhodovat megalomanské kampaně, ale zdravý názor občanů.

Miloslava Vostrá poslankyně PČR, místopředsedkyně poslaneckého klubu KSČM

Práce, čas a kapitál

V poslední době se stále častěji objevují úvahy, že nastupující nový průmysl 4.0 začne ničit pracovní místa. Lidé budou odsouváni ze zaměstnaneckých pozic pryč a vznikne nová nezaměstnanost. Stroje přijí nahradí pracovníky ve všech pozicích. Je tomu skutečně tak? Je pravdou, že zavádění automatizace do pracovního procesu přinášelo od samého počátku svá pozitiva i negativa. V padesátých letech minulého století se často vyskytovaly apokalyptické scénáře, kdy robot stojí před továrnou a dělníci mu hrozí kladivem. Tehdejší dělníci se báli, že jim stroje vezmou práci. V té době nikdo nemohl tušit, že s nástupem počítačů tento problém skutečně nastane. V době před nástupem digitalizace průmyslu, tedy před rokem 2000, automatizace skutečně ničila pracovní místa. Na druhou stranu je ale dokázala také vytvořit. Dnes je situace naprosto odlišná. Nástup internetu vede k tomu, že je více pracovních míst ničeno, než vytvářeno. Automatizace globálních rozměrů tedy vede k tomu, že lidé začínají být z pracovního procesu vytěšňováni a nahrazováni levnějšími roboty. Představte si klasický e-shop, kde si objednáte knihy. Ty si můžete nechat přivést domů a tím pádem ani nemusíte do knihkupectví. Internetový prodej tedy postupně ničí kamenné prodejny. Jak bude automatizace našich životů nabírat na síle, tak by nám teoreticky mělo ale zbyvat více volného času. Jenže opak je pravdou. Automatizace, která způsobí nezaměstnanost, bude levná a člověk bude odsouzen k nicedělání. Již ve třicátých letech 20. století se nad tímto problémem pozastavil tehdejší ekonom J. M. Keynes, který tvrdil, že v roce 2030 budeme bohatší a budeme pracovat 15 hodin týdně. V první části svého tvrzení měl pravdu. Ve druhém se tragicky zmyšlil. Uvažoval, že nástup strojů a automatizace umožní člověku více volného času. To je sice pravda, ale vzhledem k tomu, že naše současná společnost je postavena na výkonu a spotřebě, tak volného času máme stále méně. Jak jsou výkon a spotřeba propojeny, tak kapitalismus si k tomu všemu vytvořil dluhovou společnost. Ve své podstatě platí, že růst táhne spotřeba a ta je kryta dluhem. Mnoho lidí dnes den co den řídí, jak zaplatí půjčky, hypotéku. Z toho plyne, že když budou lidé vytlačeni v důsledku automatizace z pracovního procesu, tak spadnou do spirály dluhu. Sice se nám zdá, že jsme v globálním měřítku bohatší, ale ve své podstatě jsme nešťastní, protože musíme neustále myslet na to, co musíme zaplatit. To zapříčiňuje národní depresi, sebevražd a různých jiných lidských neštěstí. Nadnárodní korporace, které tento svět vytváří, nezajímá, co budete dělat, když se zadlužíte. Pro ně je důležité, že budete neustále nakupovat a také se neustále zadlužovat. Jak si tedy představít budoucnost bez těchto negativ? Nenechat se hlavně nachytat různými šmejdáři a lovci, kteří chtějí zbohatnout na našem nevědění. Pokud jde o nástup robotizace 4.0, tak tomu zcela jistě nezabráníme, ale je nutné zabezpečit, aby se vytvořila nová pracovní místa, která budou odolávat automatizaci. I když automatizace už dnes proniká i do takových míst, kde byla prakticky nemyslitelná. Objevují se první počítače s »bílým límečkem«, které nahrazují právníky nebo sekretářky. Jak tento nástup bude slílit, tak budeme mít skutečně více volného času. Pokud ale budeme stavěni do role zadluženého, tak přeci budeme muset mít nějakou obživu, abychom dluh zaplatili. Když bude existovat společnost bez dluhu, tak volný čas, který získáme díky automatizaci, budeme moci skutečně věnovat sami sobě.

Jan KLÁN, poslanec

Neztrácejme paměť

Před čtyřmi roky vláda schválila koncepci na období let 2013-2020, která se zabývá tím, jak by ČR měla předcházet bezdomovectví a jak by měla řešit problémy s ním spojené. Tato koncepce obsahuje čtyři základní skupiny opatření: v oblasti dostupnosti bydlení, přístupu ke zdravotní péči, poskytování specifických sociálních služeb a v koordinaci zúčastněných institucí. Už tehdy MPSV odhadovalo, že v ČR žije zhruba 30 000 bezdomovců a dalším 100 000 lidí ztráta bydlení hrozí. Koncepce měla přispět k tomu, aby se situace nezhoršovala, ale naopak, začala zlepšovat. Minulý týden se vláda na svém jednání zabývala hodnocením plnění této koncepce za rok 2016. Zprávu předloženou ministryní Marksovou schválila. Nemohu se vyjádřit k tomu, co konkrétně vlastně schválila, protože vládní koalice o svých »úspěších« mlčí jako tajemný hrad v Karpatách. Co však problesklo do veřejnosti, jsou některé údaje, a nutno říci, že nijak lichotivé. Podle oné zprávy počet lidí bez domova vzrostl na téměř 70 000. Dalších 120 000 dětí a dospělých pak žije v nejistém či nevyhovujícím bydlení a hrozí jim, že o ně přijdou. Z celkového odhadu počtu nebydlících je 23,6 procenta žen, 11,9 procenta dětí do 18 let a 10,3 procenta osoby nad 65 let věku. Podle sociálních pracovníků patří mezi nejčastější příčiny ztráty domova dluhy, závislost na alkoholu a nezaměstnanost. Ne každý, kdo se ocitl na ulici, si však za to může sám. Je mnoho těch, kteří přes povítku odvádnou práci mají tak nízkou mzdu či následný důchod, že jsou doslova na dně, jsou tisíce dalších, jež přišly o práci a nemají z čeho zaplatit jidlo, oblečení, nájem. Jsou jiní, kteří po rozvodu nemají kam jít, stejně jako mladí lidé opouštějící v pinoletosti dětské domovy, dále mladé rodiny s dětmi, samozhivitelky, které nedostávají výživné a jsou ponechány naponas vlastnímu osudu. Dalším důvodem bývá dlouhodobá nemoc, zadlužení se jen proto, aby se někdo z rodiny nedostal do finančních problémů. Důvodů je nepřehledné množství, osudu lidí jakbysmet. Ti, kteří dnes ohrují nos nad tím, jak lidé bez domova vypadají a jak žijí, mohou ze dne na den následovat jejich životní příběh a zřídit se do kapitalistické propasti, která je hloubena lidským vykořisťováním a nerovností. Dokud tato příčina nebude odstraněna, můžeme vymýšlet sebelepší koncepce, ale podstata zůstane zachována.

Existují pochopitelné opatření, která by mohla do určité míry lidem pomoci v jejich situaci, a naši povinností je udělat maximum pro to, aby spatřila světo světa. To by se však vláda musela čtyři roky soustavně zabývat vytvářením těchto nástrojů, a ne se mezi sebou ustavičně hádat a na poslední chvíli, kdy už je zřejmé, že zákonné normy nebude možné časově stihnout, vykřikovat populistická a demagogická hesla. Za čtyři roky nebyla vládní koalice schopná připravit kvalitní zákon o sociálním bydlení, který je tak potřebný, zvláště potom, co na mnoha místech byl zprivatizován veškerý bytový fond, a nájmy vyrostly do nebetyčných výšin. Namísto věcné diskuse se všemi, jichž se to týká, jsme byli po celé volební období svědky stěkaní dvou resortů (MPSV a MMR) a dam, jež stojí v jejich čele. Občané, ať si počkají. Zákon o zálohovaném výživném – další z proklamovaných priorit, kterým lákala hlavně sociální demokracie k volebním urnám s oranžovými lístečkem v ruce. Ani jak ten už se, kvůli neshodám a jasné nevlí, nedostane. Přitom návrh zákona z pera komunistických poslanců, který řeší otázku náhradního výživného, už víc než rok leží ve sněmovně a čeká na projednání. Vůči našim požadavkům na jeho projednání však makající koalice zůstala hluchá. A tak bych mohla pokračovat dál. Sliby ČSSD, ANO a KDU-ČSL se během těch čtyř let rozplynuly jako pára nad hrncem a zůstala pachut' vzájemných sporů, hádek, urážek a vulgarit v přímém přenosu, které převládaly potřebné zákony, které by tešily potřeby slušných poctivých občanů. Snad tyto lidé neztratí v říjnových volbách svou paměť.

Zdroj Halo noviny Marta Semelová poslankyně P ČR, předsedkyně KV KSČM Praha

Volební propagace

Propagaci strany pro volby si musíme udělat sami, protože ji nikdo za nás neudělá !!!

Volební kampaň běží již od sečtení hlasů z posledních voleb. Svoji propagaci a agitaci děláme svoji každodenní práci, osobním příkladem a svými občanskými postoji. Mělo by být osobním krédem a zájmem každého člena a sympatizanta, aby propagaci dělal co nejkvalitněji. Tak jako se lékaři při skládání Hippokratovy přísahy zavazují alespoň 1x denně udělat drobnou zdravotní osvětu, policisté denně i mimo službu pracují na prevenci drobné i větší kriminality, musíme i my denně alespoň jednomu člověku říci, proč volíme komunisty, poukázat na nedostatky současného režimu, vyzdvihnout přednosti a úspěchy socialismu atd... Argumenty na to máme.

Strana toto kdysi velmi dobře uměla, tak nevím, proč se právě od této této formy agitace upustilo. Je to pohodlnější? Určili jsme si osoby, které za to jsou tzv. zodpovědné? Komunisté byli pro svoji myšlenku úžasně zapálení a dokázali pro ni zapálit i další váhавé sousedy a známé. Není třeba zapalovat tam, kde plamen již hoří ! Musíme ten příslovečný plamen rozšířit tam, kde je ledový chlad, nezajímá a nevášimost. Máme řadu argumentů, které při agitaci můžeme a musíme použít – porovnání kupní síly naší měny takzvané totalitní Koruny československé a současné demokratické Korunky české a to v hodinové, měsíční, roční relaci, dostupnosti zdravotnictví, úrovní školství, bydlení, mezilidské vztahy, budování hospodářství a další. Právě tyto argumenty se nedají zpochybnit a současná vládnoucí garnitura je velmi nerada slyší, protože proti těmto argumentům nemá NIC !!! ... Vůbec nic... Jedme ke svým příbuzným, přátelům, známým, sousedům a dalším lidem a na rovnu ... nechci říkat po Grossovsku ... upřímně jim řekněme, jak známe naše kandidáty, jací jsou a proč právě je budeme volit. Potenciál na to mám obrovský

R. Carvan, kandidát do PS PČR.

Nastal čas připravovat odchod z Evropské unie, jak naznačil exprezident Klaus?

Parlamentní listy: Exprezident Václav Klaus v reakci na to, že EU zahajuje s ČR řízení kvůli odmítní kvót na imigranty, uvedl, že nastal čas začít připravovat odchod naší země z EU, protože je to jediná cesta, jak náš stát udržet a zachránit jako svěbytnou entitu. Klaus též uvedl, že odmítá povinné dosídlování naší země cizinci a přeměnu naší země v multikulturní společnost nepříznivých komunit, které vidíme v Británii a Francii. Co si o tom myslíte?

Josef Skála, místopředseda ÚV KSČM: Decibely, vyluzované v gázi kdejakého Sorose, mlčící většinu opticky přečíslojí. Součástí dotěrného nátlaku je i podpásovka, mříčící do řad, jejichž krédem jsou humanismus a solidarita - a ne "Prachy všech zemí, spojte se!". Snaha zakázat nám každé téma, které si bere do prádla i racionální politika zprava. Dnes je jim nutné i degenerace Evropské unie. Levice, která nechce být k smích a pláči, se té prohibici nesmí podřídit. Evropská unie není tím, zač se vydává, od samého počátku. Lidštější rozměr mívala jen pod tlakem výzvy z Východu. Teď už bude jen o "právu" silnějšího, prosazovaného čím dál neurvaleji. Co z toho plyne, už nesmí být tabu. Házi-li prodejným lhářům rukavici i Václav Klaus, je to slibná zpráva. A tím větší pobídka k dialogu všech, komu jde o vlastní zemi. A trást se před cizím panstvem jako ratlík je ani nenapadne...

Zdeněk Ondráček, poslanec PS PČR za KSČM: S vyjádřením bývalého pana prezidenta V. Klause plně souhlasím, ale i pan Klaus moc dobře ví, že vyřešit problém s migranty není tak jednoduché, jak by se po přečtení jeho vyjádření mohlo zdát. Není to dnes rozhodnout a zítřka realizovat. To je proces na několik let a ten čas my nemáme. Můžeme však začít, a to třeba tím, že od této vlády, ale i od všech těch předešlých, které v EU a jejím multikulturnismu vidí budoucnost, uslyšíme k lidem, omlouváme se, udělaly jsme chybu. Jenže to jejich politická nadutost nikdy neudělá. Budeme tak i nadále slyšet ostrá prohlášení na domácí půdě nebo na jednáni Visegrádské skupiny, ale v Bruselu zase budou naši politici hledat tu nejkratší cestu do evropské zadnice. Souhlasím s V. Klausem, pojďme se připravovat na odchod nebo rozpad EU, a to třeba tím, že bez překras pojmenujeme stav ve kterém dnes jsme. Můžeme začít tím, zda jsme před vniknutím nelegálních migrantů schopni se zabezpečit ostrahou státních hranic. Premiér, ministr vnitra i policejní prezident ve svých prohlášeních říkají ano, do 4 hodin jsme schopni být na hranicích, provedená součinnostní cvičení to potvrzují. Bohužel už ale neříkají, že to nebude ostraha hranic, ale znovuzavedení kontrol na hraničních přechodech a zcela záměrně také neříkají ani to "B", že i tato činnost jsou schopni zabezpečit v řádech maximálně několika týdnů. Pak nám dojdou síly i prostředky. Zřejmě počítají, že nelegálně půjdou spořádaně přes hraniční přechody a ne v případě komplikací přes nestřeženou zelenou státní hranici. Problémů, které bych na toto téma mohl otevřít jsou desítky, ale na to zde není prostor. Raději vyzvu ostatní politiky, aby už odhodili tu politickou fevnivost a začali jsme tyto problémy řešit. Až českému člověku rupnou nervy, tak se nebude ptát, kdo je kdo, z oken nebo na vidle půjdeme všichni.

Leo Luzar, poslanec PS PČR za KSČM: Václav Klaus jako strůjce polistopadové ekonomické džungle asi moc dobře ví, jací vlci vedou EU a v čim zájmu. Sám s nimi dlouhá léta vyl a trhal bohatství ČR ve jménu privatizace. Izolovat republiku je jako žít v obleženě Praze Švedy 1648. Je to krajní řešení a stále jsme nevyčerпали možnosti zdravého rozumu a voleb v Evropě. To přeče lidé v Německu, Francii i u nás volí svou politickou reprezentaci a důsledky volby také vnímají. Naš prvofádý úkol je pokusit se probudit Evropu z multikulturního snu uprostřed fanatickeho náboženského boje. Prazané odolali nájezdu Švédů, i když museli obětovat Pražský hrad, my zatím Brusel obětovat nemusíme, ale nepřipravovat barikády na obranu by bylo lehkovážnou chybou
Zdroj: Parlamentní listy

Levicové kluby žen Jitřenka a Viola

Členové levicového klubu žen Jitřenka a Viola využili pozvání Dětského stacionáře Zvonek na besídku, která se konala 14. června dopoledne na závěr školního roku. Děti si pro nás i tentokrát připravily pásmo písniček, básniček a povídání o měsících září až červen. Za jejich velmi pěkné vystoupení, které připravily společně s učitelkami stacionáře se nám všem moc líbilo, jsme dětem předaly dárky na výtvarnou výchovu. Jako poděkování za naše dárky jsme od dětí dostali velmi hezké keramické čtyřlístky. S. Kalousová předala dětem 100,-Kč, za což jí děkujeme. Tohoto pozvání využili i členové dalších organizací z Kladna, např. Dia klub, 1. a 3. MO důchodců, Krajská rada rada důchodců a další.

M.Möstlová

BLAHOPŘEJEME

❖ ZO KSČM Srby srdečně blahopřeje s Václavu ŠTÁFKOVI, který dne 3. července oslaví 68. narozeniny. Do dalších let přejeme pevné zdraví, hodně štěstí, osobní a rodinnou pohodu, spokojenost a životní jistotu.

❖ ZO KSČM č.1001 Kladno srdečně blahopřeje soudružce Marii ŠEBKOVÉ, která dne 8. července oslaví jubilejní 85. narozeniny. Do dalších let přejeme ještě hodně zdraví, štěstí, osobní spokojenost a pohodu.

K blahopřání se připojuje i OV KSČM Kladno a děkuje za práci pro stranu

😊😊😊😊😊 smějeme se 😊😊😊😊😊

Povídá manželka manželovi:

"Bedřichu, vystup si z auta. Tady pan policista by chtěl vidět toho blázna, který mi svěřil volant do ruky!"

SKANDINAVIE (2)

Dlouhý přejezd do hlavního města Švédska Stockholmu přes Jönköping, Huskvarna, Linköping a Norrköping jsme na zajímavých místech přerušovali. U jezer jsou volně přístupná sportoviště se sprchami, byl volejbálek i koupání. Zajímavá byla zastávka u Bergu na Götakanálu. Byl zbudován v letech 1810-33 převážně vojáky a byl dlouho důležitou spojnicí mezi Göteborgem na zálevu Kattegat a Baltickým mořem. Někdejší hospodářský význam v době kamionové přepravy už pomínil, jedná se dnes výlučně o hojně využívanou rekreační záležitost. Je dlouhý 190 km, široký 25m a hluboký 3m. U Bergu překonává výškový rozdíl 50m důmyslnou soustavou 12 zdvižů, propustí a výtahů, na své trase využívá jezer a jezírek. Stockholm je do široka rozložen na zvěře i na moři. Voda je všudypřítomná, část hromadné veřejné dopravy se odvíjí po vodě. Prohlídka začíná pochopitelně u Stadthuset. Tam, co jsou udělovány

Nobelovky. Jde o kombinaci otevřeného a uzavřeného náměstí nad vodami jezera, část je zastřešena. Vše z domácích materiálů, celek je něčím mezi italskou renesancí a švédským lidovým folklorem. Osm milionů červených cihlíček tvoří 22m vysokou dvoranu s přímým denním světlem. Dominuje široké schodiště, po kterém scházejí dolů při ceremoniálu ocenění vědci. Průvodkyně vysvětluje, že výšku schodů

stanovila architektova manželka tak, aby byla vhodná pro dlouhé dámské róby. (Dodává, že prý chodila tak dlouho, až se nakonec s architektem rozvedla.) Zlatý balkon s obrovskými varhanami. Konají se zde bankety až pro 1.300 osob - vnitřní stěna je vymalována jako pohled z oken, aby obě strany sedících měly stejný výhled. Z naší republiky stále máme bohužel jen dva nositele, pány Hejrovského a Seiferta. Jídla se připravují v kuchyni pod balkonem. Pak chodíme chodbami, vidíme gotické klenby, zasazené sině ve tvaru vikingské lodí či jako zrcadlovou komnatu, obrazovou galerii, zlatou halu s mozaikou dává bohyně Mälaren - ochránkyň města. Prohlídka trvá skoro dvě hodiny, korunou pak je výhled na město z radniční věže. Za tu dobu nás předběhlo několik skupin Japonců - ti stále pospíchají, aby toho stihli co nejvíc. (Později se vžil pro krátkou fotografickou zastávku heslo „Japonci“.) Každý pak věděl, že musí udělat fotku a hupky zpět do autobusu.) Střed města tvoří pěší zóna Drottninggatan a desítky dalších pravouhých ulic. Centrální sportovní stadion se tam také vešel. Moc času nemáme, musíme na poloostrov Gamlastan, kde se v pravé poledne odehrává ceremoniál výměny stráží. Účastní se celá královská garda včetně námořníků a dalších zbraní, je to pestré, dost dlouhé, protože se moc řeční. Pořadové cviky přesně - čelem vzad s poklesnutím v kolenou jsem nikde jinde neviděl. Královský zámek se právě natírá typickou hnědou barvou. Kráľe Olava V. jsme nespasřili. Sám ostrov je přímo nabit historií, napačital jsem tři kostely, několik muzeí, mezítm bývalé šlechtické paláce a starobylé městské domy. I zde prohlídka končí, protože odjíždíme na ostrov Djurgården. Ale to je na další povídání, to si necháme na příště.
Pavel Hruban

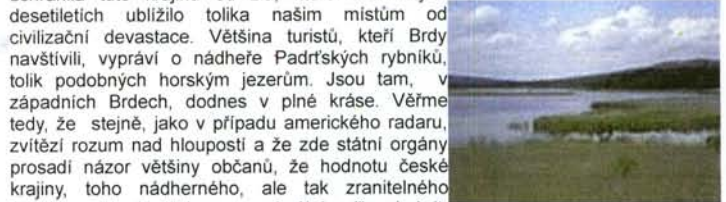
BRDY - jeden ze skvostů České kotliny (1)

Co již toho bylo napsáno a jinak publikováno o tomto kusu nádherné české krajiny. A co ještě asi bude. Vzpomeňte se mnou několik let zpátky. Co špatného mohlo tento nádherný kus naší země potkat vinou lidské blbosti a idiotství některých našich novodobých vládců, tedy politiků. Hlavně praviceových. Jsme přeci členským státem NATA, musíme našemu největšímu spojenci a „příteli“ dovolit postavit v Brdech vojenský radar. Musí přeci ochránit naši bezpečnost před Rusy a před raketami ze Středního východu. Lidská blbost, která neměla mít konce. Díky všem těm, kteří se zasloužili o to, že v Brdech radar není.

Málokterá evropská metropole má tak pěkné bezprostřední okolí jako Praha, říkávájí světa znalí cizinci. Opravdu tomu tak je. Díky rozšiřování území našeho hlavního města je dnes Zbraslav a okolí již vstupem do tohoto klenotu západním směrem. Sedmdesát kilometrů by mohli jít pražáci nepetržitě, nežli by dosáhli druhého konce brdského lesa. Ten končí v Jižních Čechách, na okraji blatenské rybníční pánve. Nebo, stočíme-li se trochu trochu v Západních Čechách, jen kousek od Rokycan. Jde tedy o největší les v nitru České

kotliny, jejíž charakter, zejména na nejvyšších polohách, se přibližuje Šumavě. V roce 1926, tedy již za vlády „tatička“ Masaryka, byly centrální Brdy určeny pro vojenský výcvikový prostor, který tomuto účelu částečně slouží dodnes. Ekologické a krajinařské hodnoty území svěřeného armádě jsou vedením Vojenských lesů a statků ČR všm známý. Uplatňovala se zde ochrana podle platných zákonů a možností a zachována zůstala i přírodní a kulturní hodnota památek. Dá se tedy říci, že armáda uchránila tuto krajinu od zla, které v minulých

desetiletích ublížilo tolika našim místům od civilizační devastace. Většina turistů, kteří Brdy navštívili, vypráví o nádehe Padrtských rybníků, tolik podobných horským jezerům. Jsou tam, v západních Brdech, dodnes v plné krásě. Věřme tedy, že stejně, jako v případě amerického radaru, zvítězí rozum nad hloupostí a že zde státní orgány prosadí názor většiny občanů, že hodnotu české krajiny, toho nádherného, ale tak zranitelného kousku světa je třeba v maximální míře chránit. Věřme, že nedopustí, aby se CHKO Brdy opět změnila v čistě vojenský prostor.

Karel Cafourek

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256,

E-mail: kscm.kl@tiscall.cz, WEB: http://kladno.kscm.cz,

MÍČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí